

for Næringsfattens Skyld, men den er nødvendig baade for Reguleringen af Bygrændsen og for Byernes Udvikelse. Den samme ærede Taler dvælede ved, at han godt kunde forstaa, at Loven vilde være heldig i een Henseende, nemlig med Hensyn til Skoleforholdene, idet det nemlig er Tilfældet, at naar en Gade fra Landsognet frækter sig ind i Kjøbstaden, saa kan dens Bestyrelse, naar den vil, forlene Børnene fra Landsognet at søge Kjøbstadens Skole. Det er ganske vist, at Ingen kan tvinge Kjøbstadskommunen til at holde Skole for Børnene i Sognet, og disse maa altsaa søge til Landsognets Skole. Der er altsaa ingen Tvivl om, at det ogsaa af denne Grund er saa meget mere ønskeligt at faae Forholdet ordnet. Jeg synes derfor, at begge Parter, baade Landkommunen og Kjøbstadskommunen, have den største Interesse af, at dette Forslag bliver gennemført, og jeg skal derfor endnu engang tillade mig at anbefale det til Thingets Velvillie.

Boffen: Jeg tvivler ikke om, at i de Tilfælde, som det ærede Medlem, der nu talte, nævnte, nemlig, hvor det kun gjælder et Distrikt, der enten ligger inde i Kjøbstaden, eller saadanne enkelte Distrikter, hvis Tilslutning til Kjøbstaden har Betydning for Grændsereguleringen, vil der ikke være nogen Vanskelighed ved at opnaa Enighed fra begge de kommunale Raads Side; det er egentlig ikke i disse Tilfælde, at de kommunale Hensyn blive de fremtrædende; det er kun i det Tilfælde, som jeg tillod mig at omtale, hvor Spørgsmaalet kommer til at omhandle store Strækninger af Arealer eller ogsaa hele beboede Smaabyer. Det er kun i saadanne Tilfælde, hvor Betydningen bliver langt større, at jeg finder det i høj Grad betænkeligt at laa en Streg over de vedkommende kommunale Raads Villie.

Lund: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har havt Ordet 2 Gange, men jeg tør vel forudsætte, at Thinget giver sit Samtykke til, at han atter faar det. For en kort Bemærkning skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Lund: Jeg vil blot med Hensyn til, hvad den ærede Minister før bemærkede, tilføje, at jeg for mit Vedkommende, der har havt saa meget med saadanne Forhold at gjøre, ikke et eneste Øieblik har tvivlet om, at Regjeringen kunde, naar samtlige Grundeiere vare enige derom, indvilge i Indlemmelsen i Kjøbstaddistriktet; men

Sagen er netop den — og det er derfor, at nærværende Lovforslag er frenkomet — at det er næsten umuligt at forudsætte en saadan Enighed hos samtlige Grundeiere. Loven skal altsaa fremmes, for at den kan staa som en Modvægt navnlig overfor enkelte Grundeieres aldeles grundløse Modstand; thi man har havt Exempel paa, at enkelte Grundeiere i Kommunen have reist en aldeles grundløs Modstand.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovslagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Boffen: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Th. Nielsen: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer. Det forekommer mig nemlig, at der er ikke uvigtige Spørgsmaal at overveje, og at man navnlig ogsaa maa se, om der ikke skulde kunne findes en Udvei i Retning af, at disse Kjøbstæder eller Landkommuner ikke kom til at lide den Uret, som der her har været Tale om kunde se, naar Lovforslagets uforandrede Vedtagelse fandt Sted.

Boffen: Jeg tillader mig at tage mit Forslag tilbage.

Da ingen Anden optog dette Forslag, var det bortfaldet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Th. Nielsens Forslag: At der nedsettes et Udvalg bestaaende af 7 Medlemmer vedtoges med 57 Stemmer mod 2.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om de kommunale Valg“.
(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1569 ff.).

Indet Ændringsforslag var skillet; Lovslagens samtlige Paragrafer, dets Titel, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling fattes under Et under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, var Behandlingen frag sluttet.